

Міжнародная летняя школа беларусістыкі...

Лідзія Сямешка

Мінск

Міжнародная летняя школа беларусістыкі:
з гісторыі правядзення

Рэзюмэ

Міжнародная летняя школа беларусістыкі была арганізаваная ў 1990-я гады на базе філалагічнага факультэта Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, але праводзілася не рэгулярна. У 2015 г. адноўленая на базе Рэспубліканскага інстытута вышэйшай школы і пазіцыянуецца як штогадовы адукацыйна-культурны праект, скіраваны на папулярызацыю мовы і культуры тытульнай нацыі Беларусі, набыццё і паляпшэнне беларускамоўнай камунікатыўнай і культурнай кампетэнцыі замежных навучэнцаў. Праграма ўключае інтэнсіўны практычны курс беларускай мовы, лекцыі, кансультацыі вядомых беларускіх вучоных па розных аспектах беларусістыкі, разнастайныя культурныя мерапрыемствы.

Abstract

The International Summer School of Belarusian Studies

The International summer school of Belarusian studies was launched in 1990s as part of the Philology Department of the Belarusian State University, but since then it hasn't been held on a regular basis. In 2015 it was revived by the Republican Institute of Higher Education and is currently regarded as an annual educational and cultural project. The school aims to popularize Belarusian language and culture, allowing foreign students to obtain and improve their Belarusian language communication skills and cultural competence.

The summer school curriculum includes an intense practical course of Belarusian language, lectures and consultations with famous Belarusian scientists on different aspects of Belarusian studies, and various cultural events.

Летняя лінгвістычныя школы, што ладзяцца ў розных краінах, даўно сталіся агульнапапулярнай і прызнанай формай навучання замежным мовам у непасрэдных стасунках з іх

носьбітамі, удалым спалучэннем маўленчай практыкі з актыўным адпачынкам, магчымасцю пазнаёміцца з культурай, побытам народа, мова якога вывучаецца. Арганізацыя і правесці ў Беларусі летнюю беларускамоўную школу для іншаземцаў у савецкія часы не ўяўлялася магчымым, хоць за мяжой беларуская мова вывучалася і распрацоўвалася беларусазнаўчая праблематыка. Афіцыйна вывучаць яе ў краіне можна было падчас індывідуальных стажыровак на кафедрах беларускай мовы. Функцыянальна-камунікатыўныя падыходы да апісання беларускай мовы з мэтай яе выкладання іншаземцам, распрацоўка метадычных аспектаў навучання доўгі час не стаяла на парадку дня беларускай лінгвістыкі і лінгвадыдактыкі.

Навучанне беларускай мове іншаземцаў стала актуальным для Беларусі на пачатку 1990-х гадоў у сувязі з імклівымі зменамі ў палітычным, сацыякультурным жыцці, і найперш – набыццём рэспублікай дзяржаўнай незалежнасці і атрыманнем беларускай мовай статусу дзяржаўнай мовы. Сам час дыктаваў неабходнасць распрацоўкі новых адукацыйных праектаў, скіраваных на забеспячэнне хутчэйшага ўваходжання Беларусі ў міжнародную супольнасць. Вызначальнай тэндэнцыяй стала наладжванне больш цесных партнёрскіх стасункаў з беларускай дыяспарай, замежнымі суполкамі беларускай культуры, з міжнароднымі навуковымі цэнтрамі, дзе распрацоўвалася беларусазнаўчая праблематыка, рознымі адукацыйнымі ўстановамі і вучонымі-славістамі, зацікаўленымі ў даследаванні і вывучэнні беларускай мовы, літаратуры, культуры. Ужо ў траўні 1991 г. у Мінску сабраліся на I Міжнародны кангрэс замежных даследчыкі беларускага свету, і на ўстаноўчым сходзе была створаная Міжнародная асацыяцыя беларусістаў. Гэта натхніла на арганізацыю больш маштабных формаў навучання беларускай мове інша-

Лідзія Сямешка

земцаў. Стала рэальнай ідэя міжнародных летніх курсаў беларускай мовы.

Вось што ўзгадвае пра тое, як “выспельвалася” і рэалізавалася задума летніх курсаў беларускай мовы, адзін з арганізатараў і першы дырэктар Міжнароднай школы беларускай мовы, літаратуры і культуры, дацэнт, пісьменнік Уладзімір А. Навумовіч. Ён узначаліў створаную ў гэты час у Беларускім дзяржаўным універсітэце кафедру беларускай мовы і літаратуры для прыродазнаўчых факультэтаў, задачай якой было навучанне роднай мове будучых фізікаў і радыёфізікаў, матэматыкаў і хімікаў, юрыстаў і географіў, гісторыкаў, дзе выкладанне адразу ж было падзеленае на дзве “плыні” – беларускамоўную і рускамоўную. Кафедра была ўкамплектаваная маладымі амбітнымі спецыялістамі, здольнымі рэалізаваць новыя праекты.

З чаго пачыналі? Вучоныя з БДУ і Акадэміі навук “заселі” за “манускрыпты”, навуковыя артыкулы ўсіх часоў і народаў, і “адшукалі” навукоўцаў, якія хоць калі і хоць што, хоць кольвечы і хоць як прыгадвалі пра Беларусь і беларусаў. Так, напрыклад, Ф. Скарыну – беларускага першадрукара называў у сваіх навуковых артыкулах Рунасака Курода з Асакі. “Паляцелі” лісты-запрашэнні ва ўсе канцы свету:

Дарагія незнаёмныя сябры! Калегі! Аматыры беларускай славеснасці!

Сёння ў свеце ўсё шырэі чуцно пра Беларусь! Што гэта за край? Дзе знаходзіцца? Як можна трапіць у гэтыя малавядомыя пакуль для многіх, але чароўныя мясціны?

Беларусь размешчаная амаль у цэнтры Еўропы. Знаходзіцца гэты край паміж Расіяй і Польшчай, Літвой, Латвіяй і Украінай. Насельніцтва складае звыш 10 мільёнаў, у сталіцы Мінску жыве больш за 1,5 млн. чалавек.

Землі старадаўняй Беларусі – адна з калысак усходняга славянства. Тут жылі калісьці старажытныя плямёны дрыгавічоў, радзімічаў, палачан, крывічоў, на землях якіх пачыналіся воды Волгі і Нёмана, Дняпра і Дзвіны, па якіх ішло рассяленне ўсходніх славян, адкуль яны разыходзіліся ў розныя бакі.

Такімі словамі пачынаўся рэкламны буклет пра адкрыццё Міжнароднай школы белару-

скай мовы, літаратуры і культуры ў ліпені 1991 года ў Мінску ў Беларусі, што ўсё яшчэ знаходзілася “на сямі вятрах”, “на раздарожжы” пасля распаду “савецкай імперыі”.

Каб станавілася ясней, пра якую частку свету ідзе гаворка, удакладнялася: Летапісец пісаў: “[...] а Словьнѣ (маюць княжанне) сваё Новгородъ, а другое на Полотъ, иже Полочане, от них же Кривичи иже съдят на верхъ Волги, а на верх Двины и на верх Днѣпра...”, “также Северъ отъ нихъ...”. На гэтых землях праходзіў шлях “з вараг у грэкі”. Беларусь – адна з прарадзімаў мовы ўсходніх славян. А далей ішлі ветлівыя і настойлівыя запрашэнні: *Калі Вы хочаце адкрыць гэты новы для сябе край, даведацца пра яго мінулае і сучаснае, – прыедзьце ў Беларусь!*

“Было вырашана, – успамінае У. Навумовіч, – наладзіць навучанне ў Міжнароднай школе ў два тэрміны. Першы набор: 3-29 ліпеня 1991 г.; другі: 1-25 жніўня 1991 г. Першымі слухачамі школы беларускай мовы сталі вучоныя-славісты прафесар Герман Бідэр з універсітэта горада Зальцбург, Моніка Банькоўскі-Цуліг з бібліятэкі горада Цюрыха (Швейцарыя), Рунасака Курода, кіраўнік русістаў з тэхнічнага ўніверсітэта ў Японіі (дарэчы, жонка Ру, як звала яго маці, у тых ж дні паехала на моўны семінар у Прагу), прафесар Мары Роз са Швейцарыі, Ян Жучка, сын беларусаў-эмігрантаў з Германіі, Паола Гальвані, магістрант і супрацоўнік часопіса “Паэзія” з Мілана, Італія. Апантаны “кнігачэй” Паоло Гальвані ведаў пяць замежных моў (нямецкую, французскую, англійскую, кітайскую, родную – італьянскую) і прыехаў вывучаць яшчэ і беларускую. Курт Вулхайзер, прафесар універсітэта са штата Індыяна ў ЗША, вярнуўшыся з курсаў у Мінску, быў настолькі падрыхтаваны, што мог прымаць па тэлефоне тэставы экзамен на веданне беларускай мовы у прэтэндэнтаў, якія падавалі заяўкі на працу ў тэхнічны апарат перакладчыкаў ААН у Нью-Ёрку. Вывучэнне беларускай мовы на летніх курсах вялося без мовы-пасрэдніка, наўпрост. Калі па дарозе ў Мір і Нясвіж ў аўтобусе два прафесары – англамоўны Курт Вулхайзер і нямецкамоўны Герман Бідэр загаварылі паміж сабой на беларускай мове, сваю задачу арганізатары МШБ маглі лічыць выкананай”.

Міжнародная школа беларускай мовы,

Міжнародная летняя школа беларусістыкі...

літаратуры і культуры – цалкам самастойнае культурна-асветніцкае прадпрыемства, што распачынала і вяло на працягу некалькіх гадоў сваю працу на ўмовах самафінансавання і самаакупнасці. Аднак з прычыны неспрыяльнай фінансава-эканамічнай сітуацыі МШБ без дзяржаўнай падтрымкі не змагла пашырыць сваю дзейнасць.

Тым не менш колькасць іншаземцаў, якія мелі намер авалодаць беларускай мовай, павялічвалася. Рэгулярна на кафедру сучаснай беларускай мовы Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта прыязджалі замежныя студэнты, аспіранты, якія выбіралі аб'ектам будучай прафесіі беларускую мову ў яе тэарэтычных і практычных аспектах. Па ініцыятыве гэтай кафедры ў 1999 г. удалося аднавіць праект *Міжнародная школа беларусістыкі*. Дырэкцыяй Школы (дырэктар – загадчык кафедры дацэнт Лідзія Сямешка, намеснік – дацэнт Вікторыя Ляшук) была распрацаваная Праграма IV Летняй школы-семінара беларускай мовы, літаратуры і культуры (5-19 ліпеня 1999 года), якая сталася рэалізаванай дзякуючы фундатарскай падтрымцы аматараў роднай мовы. Спецыяльна для ўдзельнікаў летняга семінара аўтарскім калектывам кафедры быў падрыхтаваны вучэбны дапаможнік *Гаворым па-беларуску* (Л.І. Сямешка, З.І. Бадзевіч, Ж.А. Белакурская і інш., *Гаворым па-беларуску. Вучэбны дапаможнік па беларускай мове для замежных навучэнцаў*, пад рэд. Л. Сямешкі, Мінск 1999), што ўяўляў сабою інтэграваны лексіка-граматычны курс з вучэбнымі тэкстамі этнакультурнага, краіназнаўчага характару і сістэмай заданняў, скіраваных на фармаванне камунікатыўных навыкаў у сітуацыйна абумоўленым кантэксце.

Летні семінар аб'яднаў больш за 60 навукоўцаў, выкладчыкаў беларускай мовы і літаратуры, аспірантаў, студэнтаў з Літвы, Латвіі, Эстоніі, Польшчы, Расіі, Аўстрыі, Германіі, Чэхіі, Славакіі, Венгрыі, ЗША, Фінляндыі, Ізраіля. Сярод іх былі як маладыя даследчыкі-славісты, у сферу інтарэсаў якіх уваходзіла беларусазнаўчая праблематыка (Бэрман Мэцью (Эстонія) – пытанні акцэнтацыі ў беларускіх дыялектах; Шродэр Брыта Лізелотэ (Германія) – сацыялінгвістычныя аспекты функцыявання беларускай мовы; Марыёла Якубовіч (Польшча) – лексіка-этымалагічныя даследаванні беларускай мовы і інш.), так і такія вядомыя вучо-

ныя, як сацыёлаг з Польшчы прафесар Рышард Радзік (удзельнічаў разам з жонкай спадарыняй Ядвігай Зофіяй Радзік), адзін з напрамкаў яго даследаванняў – беларуская народная свядомасць XIX-XX стст., прафесар лінгвістыкі Поль Вэкслер (Ізраіль) – спецыяліст па славянскіх мовах, і найперш беларускай, аўтар многіх манаграфій артыкулаў, у тым ліку па гістарычнай фанетыцы беларускай мовы. Яшчэ ў пачатку 1990-х гадоў на аснове аналізу лінгвістычных, гістарычных, этнаграфічных крыніц прафесар Вэкслер прапанаваў тэорыю славянскага (а не германскага) паходжання ідыш, сцвярджаючы, што ашкеназы не выхадцы з Бліжняга Усходу, а карэнны еўрапейскі народ, які паходзіць ад заходніх славян (лужычан (собрбаў), палабаў) і, верагодна, блізка да продкаў беларусаў-палешукоў. Падчас семінара вучонага цікавілі пытанні гістарычнай граматыкі беларускай мовы – парны лік назоўнікаў і рэшткі яго ў сучасных беларускіх дыялектах, будова сказа ў гістарычным аспекце і інш. Узгадваецца яго перакананасць у тым, што іўрыт – гэта рэлексіфікаваны ідыш славянскага паходжання, які мае агульныя рысы з беларускімі гаворкамі.

Праграма Летняй школы ўключала двухтыднёвы інтэнсіўны практыкум беларускай мовы, разлічаны на пачатковы, базавы і сярэдні ўзроўні (па 4 гадзіны штодзённа). У шасці групах з 8-10 чалавек заняткі вялі маладыя выкладчыкі беларускай мовы, сёння ўжо вядомыя вучоныя – Таццяна Рамза, Вікторыя Ляшук, Сяргей Запрудскі, Георгій Чахоўскі, светлай памяці Юрась Бушлякоў і інш. Лекцыйная частка ажыццяўлялася аўтарытэтнымі беларускімі навукоўцамі. Дзеля больш прадуктыўнага ўспрыняцця зместу тэксты лекцый былі выдадзеныя ў спецыяльным зборніку. Надзвычай цікавымі, паводле пазнейшых водгукаў навучэнцаў, падаліся ім лекцыі прафесара Вячаслава П. Рагойшы *Беларуская літаратура ў славянскай міжлітаратурнай супольнасці*, праф. Генадзя П. Цыхуна *Архэальныя даследаванні беларускай мовы*, а таксама лекцыі вучоных, якіх ужо сёння няма з намі, – праф. Анатоля П. Грыцкевіча *Беларуская дзяржаўнасць у XIII-XVIII стст.*, *Беларуская дзяржаўнасць у пачатку XX ст.*, праф. Адама Я. Супруна *Беларуская мова сярод іншых славянскіх моў*, праф. Алега А. Лойкі *Сімваліка расліннага свету ў беларускай літаратуры*.

Лідзія Сямешка

Культурная праграма для ўдзельнікаў семінара была скіраваная на тое, каб даць уяўленне пра Беларусь, яе духоўную і матэрыяльную спадчыну. Гэтаму былі падпарадкаваныя экскурсіі па горадзе Мінску, знаёмства са старажытнымі цэнтрамі, ніжнім і верхнім горадамі, яго былымі прадмесцямі, дынамікай забудовы ў XIX ст., манументальнымі помнікамі і скульптурнымі кампазіцыямі, наведванне музеяў, гістарычных мясцін, звязаных з дзеячамі навукі і культуры Беларусі, знаёмства з Нацыянальнай бібліятэкай, яе фондамі, аддзелам рэдкай кнігі, сустрэчы з фальклорнымі калектывамі, пісьменнікамі, мастакамі, наведванне майстэрні вядомага беларускага жывапісца Віктара Альшэўскага і многае іншае. Выязныя экскурсіі ўключалі знаёмства з Мірскім замкам, пабудаваным у XVI ст. магнацкім родам Ільінічаў у стылі позняй готыкі, паездкі на радзіму класікаў беларускай літаратуры Я. Купалы, Я. Коласа, а таксама на радзіму Адама Міцкевіча – горад Наваградак, заснаваны ў канцы X ст., багаты на помнікі старажытнасці. Яскравыя ўражанні засталіся ў навучэнцаў ад дома-музея Адама Міцкевіча і прыроднага помніка – возера Свіцязь, якое было і ёсць крыніцай натхнення многіх беларускіх пісьменнікаў.

У запоўненых напрыканцы анкетах слухачы адзначалі высокі вучэбна-пазнавальны ўзровень заняткаў, пісалі пра дасканаласць і прыгажосць беларускай мовы. На развіцельнай вечарыне прысутныя госці былі прыемна ўражаныя ўзроўнем набытых уменняў і навыкаў, мастацкай творчасцю ўдзельнікаў на беларускай мове. Многія з іх выказвалі намер далей вывучаць беларускую мову і жаданне прыехаць у Мінск на наступныя сезоны. Аднак зрабіць Міжнародны летнік беларускай мовы штогадовым, як планавалася, вылучыўшы ў самастойную адукацыйную структуру на філалагічным факультэце, па тым часе не атрымалася.

Пазалетась гэты праект быў адноўлены Рэспубліканскім інстытутам вышэйшай школы, на базе якога з 24 жніўня па 8 верасня 2015 года праведзеная Міжнародная летняя школа беларусістыкі. Гэтая адукацыйная ўстанова стала базай Летняй школы не выпадкова. Яна выступае адным з вядучых у рэспубліцы навукова-метадычных і інфармацыйна-аналітычных цэнтраў, дзе ствараюцца найноўшыя адукацый-

ныя тэхналогіі і сучасныя метадыкі навучання ў сістэме вышэйшай школы. Тут павышаюць кваліфікацыю і праходзяць перападрыхтоўку спецыялісты ў розных кірунках дзейнасці вышэйшай школы, у тым ліку распрацоўваецца праграма павышэння кваліфікацыі выкладчыкаў беларускай мовы як замежнай. Адным з навукова-даследчых напрамкаў інстытута на 2016-2020 гг. з'яўляецца стварэнне Дзяржаўнага адукацыйнага стандарта і сістэмы сертыфікацыйнага тэставання па беларускай мове як замежнай.

Міжнародная летняя школа беларусістыкі 2015, як і мінулыя семінары, мела на мэце павысіць цікавасць замежных навучэнцаў да мовы і культуры тытульнай нацыі Беларусі, дапамагчы ім хутка і эфектыўна авалодаць навыкамі беларускага маўлення (ці ўдасканаліць іх), паглыбіць веды пра беларускую рэчаіснасць, культуру, гісторыю і літаратуру. Сярод навучэнцаў Школы пераважалі студэнты, аспіранты з Польшчы, Расіі, Германіі, Славакіі, Чэхіі, Венгрыі, Японіі (у адрозненне ад папярэдніх семінараў, дзе значную колькасць складалі навукоўцы, выкладчыкі ўніверсітэтаў). З розных прычын склад удзельнікаў давялося абмежаваць трыма групамі (па 10 чалавек у кожнай), практычныя заняткі ў якіх вялі кваліфікаваныя выкладчыкі Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта (дац. Таццяна Рамза, ст. выкл. Святлана Балотнікава) і Мінскага дзяржаўнага лінгвістычнага ўніверсітэта (дац. Вольга Барысенка, дац. Ларыса Кныш, выкл. Аксана Семанькевіч). Тэматыка лекцыйнай часткі датычылася пераважна лінгвістычнай праблематыкі. Так, гістарычныя аспекты беларускай мовы асвятляліся ў лекцыях дац. Ганны І. Кулеш *Канцэпцыі паходжання і этапы развіцця беларускай мовы*, актуальныя пытанні сучаснага стану мовы – у лекцыях *Актуальныя тэндэнцыі развіцця беларускай мовы на сучасным этапе* (праф. Аляксандр А. Лукашанец), *Праблемы нормы і варыянтнасці ў беларускай літаратурнай мове* (дац. Сяргей М. Запрудскі), *Беларуская мова ў сучаснай інтэрнэт-камунікацыі* (дац. Сяргей А. Важнік). З зацікаўленасцю ўспрынялі навучэнцы лекцыі праф. Людмілы Сіньковай *Пісьменніцкія накіраванні ў сучаснай беларускай літаратуры*, доктара мастацтвазнаўства Вольгі А. Лабачэўскай *Беларускае народнае мастацтва: традыцыі і сучаснасць*, дац. Анжалікі Л. Садоўскай *Беларуская народная*

Міжнародная летняя школа беларусістыкі...

песня: этналінгвістычная рэканструкцыя, Беларуская этнафразеалогія.

Стварэнню атмасферы ўсебаковай між-культурнай камунікацыі дапамагла шырокая і разнастайная культурная праграма. Яна ўключала адукацыйныя экскурсіі па Мінску, наведванне культурных цэнтраў і ўстаноў, музеяў, бібліятэк, музычнага фэсту, майстэрні маладой, але вядомай мастачкі Кацярыны Сумарвай і шмат што іншае. Экскурсійная праграма за межамі сталіцы складалася з некалькіх тэматычных блокаў. Наблізіцца да разумення сутнасці творчасці беларускіх класікаў Я. Купалы і Я. Коласа дазвалялі літаратурна-пазнавальныя экскурсіі на іх радзіму – Вязынку і Мікалаеўшчыну, у дзейныя дамы-музеі. Гістарычна-культурны аспект стаў найважнейшым пры наведванні старажытнага горада Заслаўя, а таксама Нясвіжскага замка, пабудаванага ў XVI ст. як рэзідэнцыі князёў Радзівілаў, дзе захаваны старажытны парк, палацава-паркавы комплекс.

Апрабаваць і замацаваць набытыя маўленчыя навыкі дапамагалі замежным навучэнцам беларускія студэнты-філолагі, якія бавілі з імі вольны час, ладзілі гаспёўні, вячоркі (з драмкамі, беларускімі гульнямі, песнямі). Таму нягледзячы на тое, што гарадская побытавая камунікацыя ў Мінску пакуль у пераважнай ступені рускамоўная, удзельнікі Летняй школы знаходзіліся ў беларускамоўным асяроддзі і, верагодна, змаглі пераструктураваць асобныя фрагменты ўласнай карціны свету, уключыўшы ў яе беларускі фрагмент – у непадобнасці (ці падобнасці) яго культурна-моўных рэалій і каштоўнасных прыярытэтаў з іх роднымі мовамі і культурамі.

Праца Школы выклікала цікавасць у беларускіх СМІ. Здаецца, шмат для каго з беларускіх рускамоўных гледачоў, у пэўным сэнсе, стала адкрыццём тое, што ў замежных універсітэтах вывучаецца беларуская мова, што іншаземцы бездакорна валодаюць ёю, як гэта прадэманстраваў прынамсі ў тэлеінтэрв'ю доктар Радаслаў Калета – ад'юнкт, намеснік кіраўніка кафедры беларусістыкі Варшаўскага ўніверсітэта, распавядаючы пра навучанне беларускай мове польскіх студэнтаў. “Зоркамі” тэлеэкрана на працягу двух тыдняў былі аспірантка Сіёры Кіёсава (універсітэт Цукуба, Японія), студэнты

Адам Фалбр (Карлаў універсітэт, Чэхія), Рубэн Більвард (Тэхнічны ўніверсітэт г. Дрэздэна, Германія), якіх паспелі праінтэрв'юваць розныя тэлеканалы.

У 2016 г. Летняя школа беларусістыкі доўжылася з 30 чэрвеня па 15 ліпеня. Праграма была разлічаная як на слухачоў, якія раней не сутыкаліся з беларускай мовай, так і тых, хто ўжо вывучаў яе ў школе, універсітэце ці ў непасрэдных стасунках з носьбітамі беларускай мовы. Для навучэнцаў, якія хацелі паглыбіцца ў атмасферу беларускамоўнай камунікацыі, былі распрацаваныя аўтарскія праграмы, скіраваныя на вырашэнне высокапрадуктыўных камунікацыйных задач, фармаванне гатоўнасці інтэрпрэтаваць інфармацыю, даваць ёй крытычную ацэнку, рабіць абагульненні і вывады, вар'іраваць моўныя і маўленчыя сродкі.

Аб'ём прадуктыўнага і рэцэптыўнага матэрыялу на практычных занятках, колькасць граматычных канструкцый, ступень складанасці камунікацыйных задач істотна адрозніваюцца ў розных групах, але адбор і арганізацыя вучэбнага матэрыялу на ўсіх узроўнях ажыццяўляецца на аснове інтэграцыі моўнага, сацыякультурнага і аксіялагічнага кампанентаў яго зместу.

Тэарэтычныя звесткі лінгвістычнага, літаратурнаўчага, культуразнаўчага характару плануецца ў будучыні выкладаць у форме сінтэзаваных лекцыйных цыклаў, якія будуць чытацца на двух патоках (на выбар) штодзённа. Па магчымасці, будуць улічаныя індывідуальныя пажаданні ўдзельнікаў адносна тэматычнай скіраванасці лекцый, якія яны могуць загадаць выказаць у сваіх заяўках. Вучоба будзе сумяшчацца з разнастайнымі культурна-пазнавальнымі мерапрыемствамі, сярод якіх пешыя і выязныя экскурсіі, наведванне мастацкіх галерэй, бібліятэк, сустрэчы з беларускімі пісьменнікамі, навукоўцамі. Пасля паспяховага завяршэння курса ўдзельнікі атрымаюць адпаведны сертыфікат.

Удзел у Летняй праграме Міжнароднай школы беларусістыкі – гэта ўнікальная магчымасць за кароткі час навучыцца гаварыць па-беларуску, глыбей успрыняць беларускі свет з яго моўнай і сацыякультурнай адметнасцю, узбагаціцца цікавымі ведамі і новым эмацыйным вопытам.